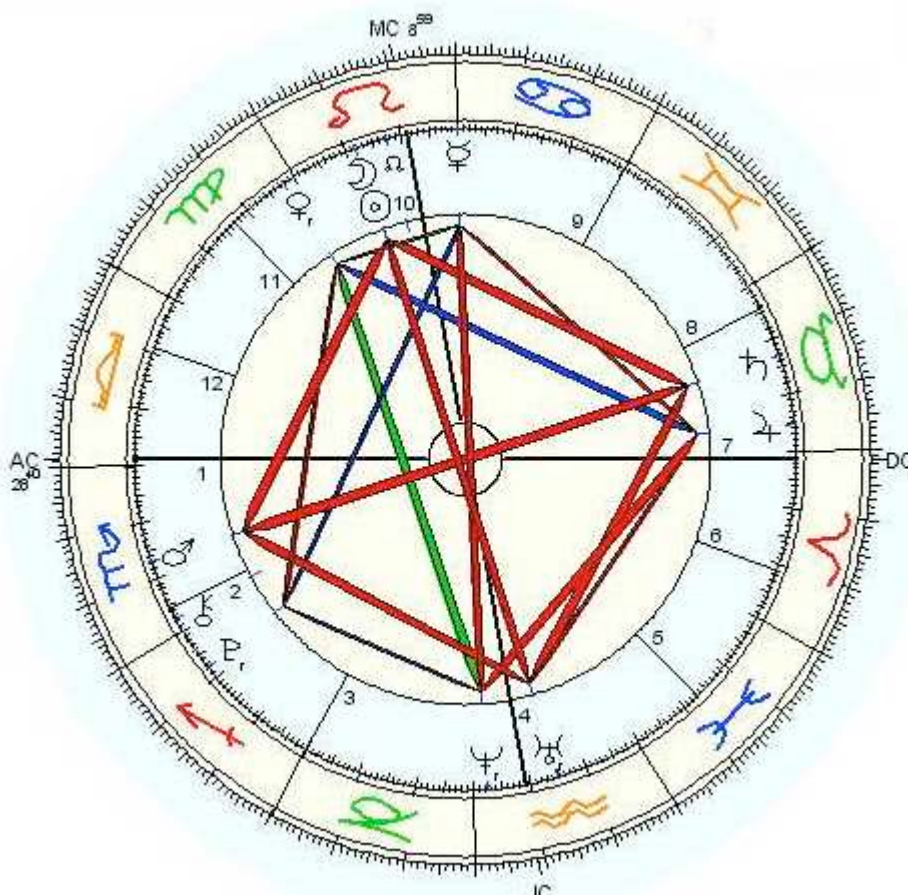

De zonsverduistering - hype of voorbode van onheil?

door [Nicolaas de Jong](#)

De zonsverduistering op de 11e Augustus van dit jaar gaat dwars door Europa en vindt plaats midden op de dag. Vroeger was het een slecht voorteken. Nu denkt men daar anders over. De eclips is lang vooruit berekend, men maakt zich geen zorgen en richt er zelfs zijn vakantie naar, waarna het leven weer zijn gang zal gaan. Maar is deze verduistering wel zo onschuldig? Is het toeval dat die raket op weg naar Saturnus, gevuld met Plutonium als brandstof, die juist op de 11e vlak langs de aarde scheert? Voorspelde niet Nostradamus dat in de 7 maand van 1999 de 'koning der verschrikking' op aarde zou neerdalen? (hij had een iets andere maandtelling) Om zicht op de hemelse taal te krijgen die de bewegingen van zon, maan en planeten schrijven, volgen hieronder enige astrofische duidingen.

Hieronder is de horoscoop afgebeeld van de exacte eclips; dat is 13 uur 9' onze tijd, te Bergen, N. H. (met weinig verschil voor de rest van Nederland). De volledige verduistering begint al om 12 uur 53'. Opvallend is het grote vierkant met de samenstand van zon en maan op de top. Dit is astrologisch gezien een disharmonische configuratie die tot instabiliteit, chaos kan leiden; hij bestaat uit weerbarstige vierkantsaspecten, waarbij de hemellichamen haaks op elkaar staan en elkaar tegenwerken. Erin betrokken zijn de planeten Mars, Saturnus en Uranus; vanouds de boosdoeners wat onheil betreft. Hieronder worden de standen uitgewerkt om tot een innerlijk beeld voor deze dag te komen.

De zon staat in zijn eigen teken de Leeuw. Hier werkt hij als kracht van het ik door het hart heen - en in het 10° huis kan zich die goed doen gelden. De maan die de spiegeling van gedachten en ziele-inhouden aan de hersenen bewerkstelligt, schuift er nu voor, en zo ontstaat een verduistering van het licht in het bewustzijn. Daardoor kan zelf inbeelding het ware beeld van de individualiteit overschaduwen. De dingen lijken daarop anders dan ze zijn. Uranus staat in de Waterman, zijn eigen teken. Daar Uranus ons beeldbewustzijn (geestzelf) in kiem aanlegt, werkt hij hier als een vergroter van samenlevingsidealen. In het 4e huis staand, rispen deze idealen ongecontroleerd op uit het onderbewustzijn. De tegenoverstand met de zon geeft een strijd aan tussen zelfhandhaving dan wel delen met anderen; de tegenoverstand met de maan vergroot elke

gedachte en impuls uit in de ziel. Geeft dus weinig balans in het denken, mede omdat de grenzen van begrippen worden vervaagd en overschreden. Wat goed is of slecht in de eigen ogen, wordt uitvergroet in het bewustzijn. Dit werpt ieder op de eigen innerlijke toetsing terug, mits aanwezig. De samenstand van Uranus met de zuidelijke maansknoop geeft aan dat het om openbaringen van oud karma binnen de ziel gaat.

Mars staat ook in zijn eigen teken, de Schorpioen. Hierin kan hij grote omkeringen teweegbrengen die schuilen in de wil, welke door het galproces (Marsorgaan) wordt gekanaliseerd. Daar de wil in aanvang ongelouterd is, kan er veel hartstocht loskomen. Met Mars in het 1e huis kan zich dit direkt uiten in de wereld, dus zijn de remmen los. Het ingaande vierkant tussen zon en Mars geeft dat de impulsen tot zelfverwezenlijking, levend in de wil, zich willen uiten, echter met als gevolg dat ze indien onbeheerst, makkelijk tegen zichzelf kunnen keren. Het ingaande vierkant tussen maan en Mars geeft aan dat men de gevolgen van fouten onder de neus gewreven krijgt, wat licht wantrouwen in de daden vanuit de eigen en andermans persoonlijkheid kan wekken. Het ingaande vierkant tussen Mars en Uranus geeft een neiging om één specifieke hartstocht of wilsimpuls rücksichtslos uit te leven. Daar ieder zijn eigen 'idealen' heeft, kan dat getrap naar elkaar geven. Saturnus in de Stier geeft een verdichtende tendens van de eigen verantwoordelijkheden (miltproces); in het 7e huis richt zich dit op andere mensen, op samenwerking. Het uitgaande vierkant van Saturnus en de zon geeft dat idealen en fysieke beperkingen wrikken; kan aanzetten tot uitleven ervan ten koste van anderen. Het uitgaande vierkant van maan en Saturnus geeft frictie tussen gevoelens en de vorm om deze uit te kristalliseren. Kleine irritaties kunnen sterk worden uitvergroet in de ziel en dan heftige reacties oproepen. Het uitgaande vierkant tussen Saturnus en Uranus geeft een tendens om idealen onder één noemer (of gezag) te ordenen, vanuit traditie. De tegenoverstand van Mars en Saturnus bewerkstelligt strijd tussen krachtsuitoefening en vormtendensen, waarbij wilsuïting en traditie om de beurt van elkaar lijken te winnen. Wat de overige standen betreft: Venus in de Jonkvrouw (nierproces) geeft dat onze gevoelsverbindingen aan het licht komen (10e huis) en geanalyseerd worden.

Jupiter (omvormend leverproces) in de Stier bewerkstelligt een vermogen tot groei door en in het materiële; kan leiden tot materialisme of omvorming van materie d.m.v. kunst. In het 7e huis is dit op anderen gericht; op netwerken en sociale kunst. De uitgaande driehoek tussen Venus en Jupiter geeft het vermogen aan tot innerlijke groei doordat men de ander uit liefde en respect boven zich tracht te verheffen.

Neptunus in de Waterman geeft abstractie en verwatering, soms zelfs vernietiging van begrippen als democratie, broederschap. In het 3e huis gebeurt dit door beneveling van het denken. Het uitgaande vierkant tussen Neptunus en Jupiter bewerkstelligt een strijd tegen alles wat naar mystiek zweemt, zonder dat er helder denken voor in de plaats komt. Dit speelt zich vooral af tussen mensen. Het ingaande quincuxaspect tussen Neptunus en Venus geeft twijfels aan de oprechtheid van de eigen gevoelens, waardoor men anderen te hoog neigt te zetten, en de gevoelens vloeibaar, ongrijpbaar blijven. Geeft sociale disbalans.

Mercurius in de Kreeft doet het denken richten naar de processen in de borstkas, waardoor het door gevoelens wordt gestuurd. Dit voedt eerder de fantasieën dan nuchter verstand. Het levenslichaam (door Mercurius aangelegd) woelt, en het daarop gebaseerde denken dus ook. In het 9e huis geeft het zoeken naar waarheid, maar dit uit zich eerder in dromen dan in heldere concepten. De tegenoverstand met Neptunus geeft dat het denken zijn spoor kwijt is; zich soms neigt te verliezen in mystieke verklaringen voor onzichtbare dingen, dan weer overdreven fysieke verklaringen geeft die de verschijnselen niet dekken. Deze onzekerheid zet de zenuwen onder druk en kan leiden tot hysterie.

Het grote vierkant geeft spanningen aan die tot chaos kunnen leiden, maar biedt ook mogelijkheden tot inkeer en ompoling, temeer daar de maansknopen (met de noordelijke in de Leeuw) aangeven dat er individueel de geest bestreefd kan worden vanuit een gemeenschappelijk bewustzijn (Waterman); deze eclips lijkt het oog van de naald waardoorheen ieder mens moet kruipen om of voor ontwikkeling als geest te willen uitkomen, ofwel te leiden tot chaos en massahysterie in de strijd van ieder tegen ieder. Beide tendensen vinden tegelijkertijd plaats.

Naast de spanning zit er in de Venus-Jupiter-Neptunus-Mercurius configuratie ook een positieve kant; wil men werkelijk de ander op waarde schatten, dan is er groei mogelijk in en door het sociale.

In het kort kan worden gesteld dat deze eclips de nodige voorzichtigheid en wakkerheid vergt. Er wordt ons duidelijk een vraag, een keuze gesteld. Kunnen we deze spanningen aan en gezamenlijk de weg terug naar de geestbron vinden, door het fysieke heen, of willen we louter de persoonlijke wil uitleven en dus anderen die

ons in de weg lijken te zitten, uit de weg ruinen? Of gewoonweg de vraag negeren en doorleven of er niets aan de hand is..... .